

ชื่อบุคคล

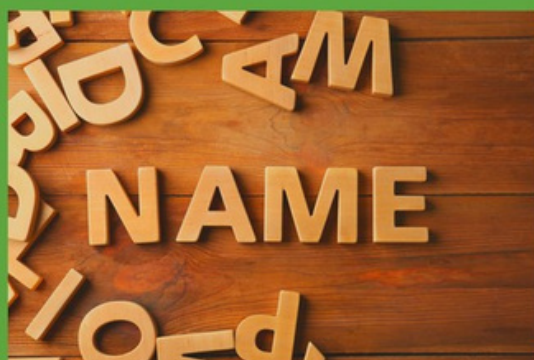
ในยุคเชื่อผู้นำชาติพันภัย

การตั้งชื่อบุคคล เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ที่จอมพล ป.พิบูลสงคราม พยายามปลูกฝังให้ชาวไทยเป็นอารยชนเช่นชาวตะวันตก ที่มีชื่อแสดงเพศอย่างชัดเจน จึงมีนโยบายให้ชาวไทยมีชื่อเหมาะกับเพศ โดยวางหลักการตั้งชื่อบุคคล ไว้ดังนี้

ชื่อบุคคลต้องให้รู้ในตัวได้ว่าเป็นชายหรือหญิง ไม่เกิน 3 พยางค์

ควร

- เป็นคำไทยสามัญ เช่น เข้ม เงิน
- เป็นคำศัพท์สามัญ เช่น จินดา ฉันท์ ชัย เดช
- เป็นคำที่มีในพจนานุกรม

ไม่ควร

- มีสำเนียงต่างด้าว
- พ้องกับชื่อสกุลผู้อื่น
- คำที่ชวนให้ล้อ เช่น จ้อ วอก
- คำที่มีความหมายถึง พระเจ้าแผ่นดิน เช่น เทวินท์ เทเวส นเรส นรินทร์
- คำอุทาน เช่น ต่อม ตึง อี๊ด แอ๊ด หรือคำชื่อเรียกเล่น โดยไม่มีความหมาย เช่น ต้อย แต้ว แป้ว
- คำที่ไม่เป็นมงคล เช่น เน่า
- คำที่พ้องเสียงกับคำที่มีความไม่ดี เช่น ช่อ (พ้องเสียงกับฉ้อ)
- ศัพท์ยาก เช่น ทล ประคัลท์ หรือศัพท์ลึกลับ เช่น ประมูท ไวกุฑูร์

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ชื่อบุคคล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2485